

Andagt til 2. søndag efter Påske d. 26. april 2020

Velkomst

Præludium

Hilsen: Vor Herre Jesu Kristi nåde og Guds kærlighed og Helligåndens fællesskab være med jer alle.

Bøn.

Tekst: *Dette hellige evangelium skriver evangelisten Johannes (kap.10, 22-30):*

Så kom festen for genindvielsen af templet i Jerusalem; det var vinter, og Jesus gik rundt på tempelpladsen, i Salomos Søjlegang. Da slog jøderne ring omkring ham og spurgte: »Hvor længe vil du holde os hen? Hvis du er Kristus, så sig os det ligeud.« Jesus svarede dem: »Jeg har sagt det til jer, og I tror det ikke. De gerninger, jeg gør i min faders navn, de vidner om mig. Men I tror ikke, fordi I ikke hører til mine får. Mine får hører min røst, og jeg kender dem, og de følger mig, og jeg giver dem evigt liv, og de skal aldrig i evighed gå fortabt, og ingen skal rive dem ud af min hånd. Det, min fader har givet mig, er større end alt andet, og ingen kan rive det ud af min faders hånd. Jeg og Faderen er ét.«

Trosbekendelsen.

orgel og sang: nr. 168: Hyrden er én. V.1 *Mel. Kirken, den er et gammelt hus.*

Refleksion over evangelieteksten til 2. søn. e. påske. Lovprisning

orgel og sang: nr. 168: Hyrden er én. V.2 *Mel. Kirken, den er et gammelt hus.*

Kirkebøn. Fadervor. Velsignelsen. 3 x amen.

orgel og sang: nr. 168: Hyrden er én. V.3-4 *Mel. Kirken, den er et gammelt hus.*

Refleksion:

Tiden, som vi lever i, er en sær tid, ingen af os kan genkende noget lignende fra vores barndom eller fra vores forældres eller bedsteforældres fortællinger fra tidligere tider. Tidernes løb er sært, skriver Grundtvig, ingen synes længere at have brug for hyrder. I vores sære Coronatid er vi ført ind under tvang, vi har mistet friheden til at bevæge os, hvorhen vi vil, vi har mistet retten til at favne, hvem vi vil. Vi lever under tvang. Tvang *kan* være nødvendigt. Tvang *kan* have sin ret, når tvangen finder sted for livets skyld. Sådan er det i livet her i verden, for verden er ikke fuldkommen. Vi lever under Loven, og her ligger der en tvang: ”Du må ikke løbe ud foran bilerne på vejen, både for din egen og for bilisternes skyld, - der kan ske uheld: I kan dø af det. Du må ikke bevæge dig frit ud i fællesrummet i tiden, for der findes coronasmitte og du og dine medmennesker kan smittes, - og I kan alle risikere at dø af det. Frygt og tvang hører sammen”.

Dér, hvor Jesus er hyrden, der hersker der ingen tvang. Evangeliet tvinger ingen. Jesus er den gode hyrde, og fårene hører hans røst, og de følger ham. Han tvinger ikke nogen til at følge ham, han driver ingen. Her er der ingen frygt. Hvem er så dem, der følger ham? Jo, det er dem, som Gud giver Jesus. Jesus rækker sine evangeliet, som skænkes til dig og mig, til verden, fuld af nåde, trøst og sandhed, fuld Guds kærlighed, der er større og stærkere end enhver tvang. Guds kærlighed skal vinde over dæmoner, ondskab, synd og død. Evangeliet er, at Gud vil frelse sit menneske fra al tvang, også den tvang, som verden smykker sig med, hvor man kun regnes for noget ud fra sine fortjenester og præstationer, sine medaljer og sin status i samfundet.

Frelsen her i verden er, at vi tror det, som først en gang i det hinsidige skal blive til fuld og hel virkelighed. Kristenlivet her i verden er, at vi lader os indordne under den tvang, som Loven kræver: og i denne sære tid er det, at vi accepterer en vis indskrænkelse af vores frihed, men kun for at finde alle mulige måder at elske Gud og vores næste på – kristenlivet er, at vi lever i en taknemmelighed til Gud for liv, den blå himmel, regnen, solsorten, pinseliljer, mad og tøj, freden i landet. I takken til Gud ligger gnisten til glæden, her er gudsrigets frihed og liv gemt. Så får vi altså allerede del i troens frihed, når vi lever i takken til Gud for alt, hvad han har givet. Jo mere vi finder at takke Gud for, desto friere skal vi blive. Sådan er det liv, der leves under Jesus som hyrden. Det gudsrige, som faderen har givet Jesus, er større end alt andet. Ingen kan rive dets følgere ud af Guds hånd, de, som han én gang har givet sin søn. Sådan er Jesus og Faderen ét. Amen.